

τοι, καὶ σ' χοντρά, καὶ διφίγας μὲ τὸν Μάλταν καὶ τὸν Δούκα ξ', ἀπ' ὅξω ἀπὸ τοὺς Κουτζούλοντας, καὶ ἐχράτηξεν διπόλεμος ὥραις γ', καὶ ἐνικῆσαν οἱ χριστιανοὶ καὶ δὲρ ἐγλύτωσαν παρὰ κη' τούρκικα κάτεργα μὲ γαλιότες ποὺ τὰ ἐπῆρεν δια Λούτζαλης καὶ ἐφυγεν.

ΣΠΙΖ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, φύλλα περιέχον 140, γεγραμμένον δὲ τῷ αχλί ἔτει ὑπό τινος Μελετίου. Ἐν αὐτῷ εὑρηνται: α') Ἀπάρθισμα διαφόρων ιστοριῶν ἐκ τῆς παλαιᾶς θείας Γραφῆς. β') Διάφοροι ιστορίαι περὶ τῶν τῆς Κωνσταντιούπολεως βασιλέων καὶ ἀριῶν τινῶν. γ') Ιστορία τῶν Οθωμανῶν βασιλέων ἀπὸ Οσμάνου Α' μέχρι Σελίμου τοῦ Β', ἐν ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ιστορίαι τῶν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντιούπολεως. Ἐστι δὲ τοῦτο ἐν φράσει χυδαίᾳ. δ') Γερραδίου τοῦ Σχολαρίου πατριάρχου Κωνσταντιούπολεως "Εκθεσις τῆς ὁρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν πρὸς τὸν ἀμηρᾶν σούλταν Μεχμέτην, μετὰ καὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ καδῆ Βερβοίας Ἀχιμέτου. ε') Ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενῆς. Α' Συνόδου Πρότασις φιλοσόφου τινός, ὑπέρ τοῦ θεομάχου Ἀρείου ποιουμένου τοὺς λόγους· καὶ σ') Τοῦ δοίου Πατρὸς ημῶν Μαξίμου Κεφαλαία Περὶ ἀγάπης».

ΣΠΗ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ ἐκ φύλλων 147 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ τῷ αχλί. Φέρει τοιάνδε ἐπιγραφήν: Ἐκλογὴ Κεφαλαίων ἀθροισθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων ιερῶν, καὶ πολλήν τινα καὶ παντοδαπή καὶ μεγαλωφελῆ περιεχόντων διδασκαλίαν· καὶ τῶν μὲρες διαλαμβανόντων περὶ θαράτου καὶ τῶν ἐκεῖθεν δικαιωτηρίων, τῶν δὲ περὶ εὐχῆς καὶ δεήσεως καὶ πάσης τῆς εἰς τὸ θεῖον λειτουργίας· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀχράτων καὶ φρικτῶν μυστηρίων».

ΣΠΘ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ ἐκ φύλλων συγκείμενον 148, γεγραμμένον δὲ περὶ ἀρχομένην τὴν ΙΗ' ἐκατονταετηρίδα. Ἐστι δέ: Συντακτικὸν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν κατέρωτα πόκρισιν.

Σγ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ [ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΕΩΣ]

Καὶ τοῦτο ισομέγεθες καὶ σύγχρονόν ἔστι τῷ προτέρῳ. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 116 καὶ περιέχει Ῥητορικὴν τέχνην εἰς τρία διηρημένην βιβλία μετὰ σχολίων περὶ τὴν φαν., ἡς τὸ Προσόμιον ὡδέ πως ἄρχεται: «Τὴν ἐμφυτον ἐπιθυμίαν καὶ ἐφεσιν, ἃς περὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ μαθήματα φύσει ἔχοντιν ἀνθρώποι (ἐν αὐτοῖς γὰρ καθέστηκεν ἡ τοῦ ἀνθρωπίου βίου εὐδαιμονία τε καὶ τελειότης), ἐσκεμψιέρως ἐννοησάμενος διφύλλοσοφος, ἐν τῷ Α' τῶν Μετὰ τὰ φυσικὰ οὕτω κατὰ λέξιν διέξει: «Πάντες ἀνθρώποι τοῦ εἰδέκαιοι φύσει ὀρέγονται». Τοιγαροῦν, εἰ καὶ ἐμφυτος τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐφεσις αὗτη καὶ οφεξις, ἐμπη-

οὐκ ἐδωρήθη τούτοις τὸ εἰδέναι φύσει τά τε ἄλλα τῶν μαθημάτων καὶ τὰς ἐπιστῆμας, ἀλλὰ δύναμίς τις ἀριστος δέδοται, δι' ἣς εἰς τὴν τῶν μαθημάτων καὶ ἐπιστημῶν ἀπόκτησιν ἔρχεται ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων, ἡτις νοῦς κέντηται κτλ.». Έστι δὲ ἡ αὕτη τῇ εἰς τὸν Κορυδαλέα ἀναγραφούμενη ἐν τῷ ΤΝΨ τεύχει.

ΣζΑ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Καὶ τοῦτο ἰσομέγεθες καὶ σύγχρονον τῷ προηγουμένῳ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 184. Περιέχει δὲ τὴν αὐτὴν 'Ρητορικὴν τοῦ Ἀνωνύμου [Θ. Κορυδαλέως], μεθ' ἣν εὑρηται καὶ: «Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἐξ ἀπορρήτων Σύνοψις τέχνης φητορικῆς κατὰ πεντιν καὶ ἀπόκρισιν», εἰς τρία καὶ αὐτη βιβλία διηρημένη.

ΣζΒ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἰσομέγεθες καὶ σύγχρονον τῷ ἀνωτέρῳ, συγκείμενον ἐκ φύλλων 136. Ἐπιγέγραπται δέ: «Ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν Περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν», οὐ τὸ Προσδίμιον ἀρχεται οὕτως: «Οἱόν τις νέηλυς εἰς πόλιν μεγίστην καὶ μεγαλοπρεπεστάτην, εἰς τὸ τοῦ πατέρος τοῦτο θέατρον, γεννηθεὶς εἰσάγεται ἀνθρωπος· οὗ μεγαλοφυῆς μὲρη η ὑπόστασις, ἔνθεος δὲ η εὐαρμοστία, δαιμονία τὰ ἀποτελέσματα, καὶ μυρία μὲρ αὐτοῦ τὰ κάλλη, παταδαπά τε τὰ θεάματα, παταχόθεν προεπίπτοντα τοῖς φιλοθεάμοσι· ἡ καὶ ταῖς σφῶν αὐτῶν ἴδιότησι, δυνάμεσι τε καὶ ἐνεργείαις, οἵα που διὰ γραμμάτων πολυειδῶν, ως ἐπὶ μεγίστου τιρός, τῆς βίβλου, τὴν μεγαλουργίαν τῆς φύσεως ἀπαγγέλλουσι κτλ.». Εἰ δὲ καὶ ἀνεπίγραφον τυγχάνει τὸ τεῦχος, ἀλλ' οὖν Θεοφίλου ἐστὶ τοῦ Κορυδαλέως, ως ἐκ τῆς πρὸς τὸ ΤΛΘ' ἀντιπαραθέσεως ἔξαγεται.

ΣζΓ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Καὶ τοῦτο ἐκ φύλλων συγκείμενον 91 ἐστὶν ἰσομέγεθες καὶ σύγχρονον τῷ προτέρῳ, καὶ περιέχει τὸ αὐτό: 'Ὑπόμνημα εἰς τὴν Περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν.

ΣζΔ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐκ φύλλων 188 συγκείμενον, σύγχρονον καὶ ἰσομέγεθες τῷ προηγουμένῳ. Περιέχει: α') Διαλέξεις, ζητήματά τε καὶ θεωρήματα εἰς τὰ ὄχτα τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. β') Διαλέξεις εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία Περὶ οὐρανοῦ. γ') Διαλέξεις καὶ θεωρήματα εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους Περὶ γυνῆς πραγματείαν· καὶ δ') Διαλέξεις εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους Περὶ μεταφυσικῶν βιβλίων πραγματείαν. Τὸ εἰς δ': Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως Προσδίμιον ἀρχεται ὡδε: «Συλληθόητε περὶ πάσης τῆς περιπατητικῆς φιλοσοφίας εἰπεῖτε προαιρούμενος, περὶ πάντων ως ἀν δύναμαι συγχωνώτατα πειράσομαι διελθεῖν. Ηᾶσιν ἐν τούτοις τοῖς τοῦ φιλοσόφου ἐξηγηταῖς οὐχ αὐτῶς ἥδιως

καὶ ἀπερισκέπτως πιστεύειν χρή· εἰσὶ γάρ τινες, ως [δ'] Αφροδισιεὺς· Ἀλέξανδρος, ἵνα τὸν ἄλλον ἔασω, οἱ τολμῶντες λέγειν τὴν λογικὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν θνητὴν εἶναι, τὸν κόσμον ἀίδιόν τε καὶ ἀναρχον, τὸν οὐρανὸν τὰ τε ἄστρα ἐμψύχα, καὶ ἔτερα, ἀπό τῆς πίστεις ἀντιμάχονται τῇ θείᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ· κτλ.».

ΣΥΓΧΕΙΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΛΕΩΝ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΣΥΓΧΕΙΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥΣΥΓΧΕΙΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐκ φύλλων 359 συγκείμενον, ισομέγεθες τῷ ἀνωτέρῳ, γεγραμμένον δὲ κατὰ Νοέμβριον τοῦ αὐγούστου. Περιέχει: α') Διαλέξεις περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. β') Ὑπόμνημα εἰς τὰ Περὶ ψυχῆς βιβλία τοῦ Ἀριστοτέλοντος. γ') Θεωρίας περὶ τῆς μοραδικῆς καὶ τριευποστάτου τοῦ Θεοῦ οὐσίας· καὶ δ') *Explicatio in questione XXVII primae partis summae theologiae D. Thomae Aquinatis.*

ΣΥΓΧΕΙΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ισομέγεθες τῷ προτέρῳ, ἐκ φύλλων 505 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὸ φεύγοντος. Ἐπιγέγραπται: «Ἡθικὴ φιλοσοφία, ἡτοι ἡ ἀνθρώπινος εὐδαιμονία καὶ τὸ ἄκρον ἀγαθόν». Ἐστι δὲ ἐν φράσει κοινῇ καὶ διηρηται εἰς βιβλία ΚΑ'.

ΣΥΓΧΕΙΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Καὶ τοῦτο ισομέγεθές ἐστι τῷ ἀνωτέρῳ, γεγραμμένον τῷ αὐτοῦ ἀντιγραφέως, δις καὶ τὸ προηγούμενον ἔξεπόνησε. Σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 432 καὶ ἐπιγέγραπται: «Οἱ ἀπολόγητος Δύσπιστος», εἰς δύο διηρημένον μέρη. Ἐστι δὲ καὶ αὐτὸν ἐν φράσει κοινῇ.

ΣΥΓΧΕΙΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΥ [ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΩΝΑΡΑ]

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων συγκείμενον 183, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΔ' ἐκατονταετηρίδα. Ἐν τῇ ἀρχῇ φέρει τοιάνδε ἐπιγραφήν: «Ἡ προτέρα βιβλίος περιέχει τὰ Ἐβραϊκὰ καὶ τὰ περὶ τῆς Ῥώμης καὶ τῶν ὑπατειῶν· αὗτη δὲ τὰς περὶ τῶν αὐτοκρατόρων ιστορίας· εἰτ' ἀρχεται τὸ κείμενον οὕτως: «Ἐξ ἀρχῆς μὲν οὖν, ως ἐν τῇ προτέρᾳ βιβλίῳ μοι προτιστόρηται, βασιλεῦσιν ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρετὸν ἀρχή, μέχρι τῆς τῶν Ταρχυνίων τυραννίδος καὶ καταλύσεως. Ἐκτοτε δὲ στρατηγοῖς καὶ δικτάτορσιν, ὑπάτοις τε καὶ χιλιάρχοις, ἀλλὰ μὴν καὶ δημάρχοις ἡ τῶν κοιτῶν διοίκησις ἀρετίθετο, καὶ τοιαῦταις πολιτεῖται τὰ Ῥωμαίων ιθύνετο μέχρι Πομπηίου μάγνου καὶ Γαίον Ἰουλίου τοῦ Κατσαροῦ», καὶ καταλήγει μέχρι Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου. Πρόσδηλον οὖν δέ τις ἐστὶ τὸ Β' Μέρος τοῦ Χρονικοῦ Ἰωάννου τοῦ Ζωναρά, ἡτοι τὸ δέκατον βιβλίον καὶ ἐφεξῆς.

ΣΖΘ'.

ΑΔΗΛΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, ἐκ φύλλων 193 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα, ἐλλιπὲς μέντοι τῆς τε ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Περιέχει ΙΘ' Λόγους νηπικούς, οἷον: Περὶ πλεονεξίας καὶ φιλαργυρίας (οὗτός ἐστι ΙΓ' τὴν τάξιν ἐν τῷ χειρογράφῳ, πάντων τῶν προτέρων ἐκλελοιπότων). Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εὐσπλαχνίας. Περὶ ἀκτημοσύνης. Περὶ ὑπόμονῆς. Περὶ τοῦ μὴ μητσικακετρ μηδὲ ἀποδιδόται κακὸν ἀτὶ κακοῦ κτλ. Ἔσκεν οὖν ἡ βίβλος εἶναι ἀσκητικοῦ τινος ἀνδρὸς τῶν πάλαι.

Τ'.

ΑΔΗΛΟΥ [ΝΙΚΗΤΑ ΣΕΡΡΩΝ]

Τεῦχος ἐν φύλλῳ, τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους ἐλλιπές, γεγραμμένον περὶ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα, ἐκ φύλλων δὲ συγκείμενον 335. Τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῷ ἐστὶν Ἐρμηνεία εἰς τοὺς ἔξι Λόγους τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἦτοι: α') Εἰς τὸ ἄγιον Πάσχα (ἀρχεται ἀπ' αὐτῶν που τῶν μέσων τοῦ Λόγου). β') Εἰς τὴν καιρὴν Κυριακήν. γ') Εἰς τοὺς Μακκαβαίους. δ') Εἰς τὸν ἄγιον Ιερομάρτυρα Κυπριανόν. ε') Εἰς τὸν ἔξιστην Ιουλιανόν. σ') Εἰς τὰ Θεοφάνια εἰτοῦν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος (μετὰ τὴν τοῦ Λόγου τούτου ἐρμηνείαν εὑρηται: Τοῦ Ψελλοῦ Εἰς τό: «Καὶ ἐπλήσθησαν ἀπαντες Πρενύματος ἀγίου, καὶ ἤρξατο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καιραῖς». Καὶ πάλιν: Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τό: «Ἐγένετο, φησίν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἥλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος σὺν αὐτοῖς». Καὶ: Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τό: «Τίς οὐσία Θεοῦ». ζ') Εἰς τὸν εἰς Βασίλειον Ἐπιτάφιον. η') Εἰς τὰ ἄγια Φῶτα τῶν Ἐπιφανίων. θ') Εἰς τὸν ἄγιον Βάπτισμα. ι') Εἰς Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης. ια') Εἰς τὸν μέγαν Αθανάσιον. ιβ') Εἰς τὴν τῶν PN' ἐπισκόπων παρουσίαν καὶ ιγ') Εἰς τὸν Περὶ φιλοπτωχίας. Ἐξ ὧν οὖν ὁ σοφὸς Κοντογόνης ἀναφέρει ἐν τῇ Φιλολογ. καὶ Κριτικῇ Ἰστορίᾳ αὐτοῦ (τόμ. Β', σελ. 597), οὐκ ἀπεικότως ἀναγράψειν ἀν τις ταύτην τὴν Ἐρμηνείαν εἰς Νικήταν τὸν πρώην μὲν Σερβῶν, εἴτε δὲ Ἡρακλείας τῆς ἐν Θράκῃ μητροπολίτην πάντες γάρ οἱ ὑπὸ τούτου ἐρμηνεύθεντες ΙΓ' Λόγοι τοῦ θεηγόρου Πατρός, καθὼς ὁ σοφὸς ἀνὴρ σημειοῦται, οἱ αὐτοὶ εὑρηται καν τῷδε τῷ τεῦχει, πλὴν τριῶν, ἦτοι τοῦ ΙΕ', ΜΑ' καὶ ΜΔ' ἐκπεσόντων αὐτοῦ.

ΤΑ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ συγκείμενον ἐκ φύλλων 128, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΖ' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει τὴν αὐτὴν Ἐρμηνείαν, ἥν καὶ τὸ προηγούμενον, ἀλλ' εἰς πέντε μόνον τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγους, ἦτοι τὸν Κ', ΚΑ', ΛΗ', ΛΘ' (ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ Λόγῳ φέρεται ἐπιγραφή: «Τοῦ αὐτοῦ Νικήτα Σερβῶν»), καὶ Μ'.

ΤΒ'.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, ἐκ φύλλων 270 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΕ' ἔκαποντα επηρίδα. Περιέχει 'Ομιλίας, νηπτικάς, 'Υποθήκας τε καὶ Διηγήσεις περὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ἐκ διαφόρων ἀρχαίων Πατέρων συνηρανισμένας.

ΤΓ'.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΡΔΙΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 81, γεγραμμένον δὲ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' ἔκαποντα επηρίδος. Περιέχει: α') Περὶ τοῦ ἑθνικοῦ Μωάμεθ τίς ἐστι, καὶ τίς ἡ βασιλεῖα αὐτοῦ· καὶ περὶ τῶν τεσσάρων βασιλειῶν τῶν μεγάλων ἀπὸ τοῦ Προφήτου Δαυιδ, καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Ναβουχοδονόσορος¹. "Εστι δὲ ἐν φράσει κοινῇ οὐ ἐν τέλει σεσημείωται ὁ ἀντιγραφεὺς ταῦτα: «Ἐρ τῇ νήσῳ Μυκόνῳ αἴψμα ἐρ μηνὶ Ιουλίῳ. Ἀπεγράφθη τὸ παρὸν μετὰ βίας ἐκ τυρκοῦ κακογραμμέρου πρωτοτύπου, καὶ οἱ ἀραιώσκοντες σύγγρωτε εἰ τι σφαλερὸν εὑροιτε, καὶ διορθώσετε πόρος γάρ ἐστιν, ως λέγεται, Ἀραστασίου Γορδίου τοῦ διδασκάλου. Οθεν ἔχει τὴν τιμὴν καὶ τὸ κύρος διὰ τὸ αἰδέσιμον τοῦ ἀνδρός». καὶ β') Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων Πρόρθεγμα περὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν, διπερ ἀπεγράφθη (φησὶν ὁ αὐτὸς ἀντιγραφεὺς) ἀπό τυρκοῦ παλαιοῦ χειρογράφου.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

ΤΔ'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων 316 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΓ' ἔκαποντα επηρίδα. Περιλαμβάνει: α') Τὰ Ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ β') [Ἀνωνύμου] Ἐρμηνείας εἰς τὰ κατὰ Ματθαῖον, Μάρκον καὶ Λουκᾶν ιερὰ Εὐαγγέλia. Εἰς μόνον δὲ τὸ κατὰ Μάρκου ἐπέγραψε χεὶρ νεωτέρα: «Βίκτωρος πρεσβυτέρου Ἀγιοχείας». "Εστι δὲ τὸ μὲν κείμενον κατὰ μέσον τοῦ τεύχους γεγραμμένον, ἡ δὲ Ἐρμηνεία περὶ τὴν φαν αὐτοῦ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Γ.

ΤΕ'.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΕΒΗΡΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι ὅγδου, ἐκ φύλλων 180 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ τῷ αχκεῖ ἔτει. Επιγραπταί: «Γαβριὴλ τοῦ πατιερωτάτου μητροπολίτου Φιλαδελφείας τοῦ ἐκ Μογεμβασίας,

¹ Τοῦ συγγραμματίου τούτου μέμνηται ὁ τὴν Μελετίου 'Εκκλησ. 'Ιστορίας ἀναπληρώσας Γεώργιος Βενδότης ἐν τόμ. Δ', σελ. 141. 'Δλλ' εἰ καὶ τύποις ἐκδέδοται οὐδὲν λέγει.

τοῦ Σεβήρου, καὶ ἐπιτρόπου [τοῦ] οἰκονομεικοῦ πατριάρχου, τοῦ ποτὲ χυροῦ Ἱερεμίου καὶ τῶν μέχρι τοῦ νῦν οἰκονομεικῶν, ἐναρτλον ἐκείνων οἱ δόποιοι λέγονται καὶ γράφονται καὶ διδάσκονται ἀμαθῶς καὶ παρανόμως, διτὶ ἡμεῖς οἱ ὄρθόδοξοι· 'Ρωμαῖοι ἡμεσθα σχισματικοὶ ἀπὸ τὴν μᾶλαν καὶ ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν 'Εκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ». 'Ἐν τέλει αὐτοῦ ἐτημειώσατο ὁ ἀντιγραφεὺς ταῦτα: «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν συνταγμάτιον κατὰ τὸ ἄχνες' ἔτει ἐν μηρὶ 'Ιαροναρίῳ καὶ', ἐν τῇ μορῇ τοῦ δούλου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, τοῦ ἐπορυμαζόμενου Ἀπελῶντος, εἰς τὴν Κρήτην, διὰ χειρὸς τοῦ ταπειροῦ καὶ εὐτελοῦς Νικοδήμου τεροδιακόνου ἀμαρτωλοῦ τοῦ Σπαθάρου»¹.

ΤΓ'.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 107, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΙ' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα. Ἐπιγέγραπται: «Σχολαστικὰ ζητήματα εἰς τὸ Α', Β' καὶ Γ' τῶν Μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου τερομοράχου Βλάχου τοῦ Κρητός, κήρυκος τοῦ ιεροῦ Εὐαγγελίου καὶ κοιτοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου».

ΤΖ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ισομέγεθες καὶ σύγχρονον τῷ προτέρῳ, ἐκ φύλλων 33 συγκείμενον. Περιέχει τὰ αὐτὰ Ζητήματα εἰς μόνον τὸ Α' τῶν Μετεωρολογικῶν, καὶ τοῦτο οὐχὶ πλῆρες.

ΤΗ'.

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΣΧΟΛΑΡΙΟΥ

Καὶ τοῦτο σύγχρονόν ἐστι καὶ ισομέγεθες τῷ προηγουμένῳ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 204. Περιέχει δέ: α') Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου Περὶ θείας προορολας καὶ προορισμοῦ (ἐν Λεγαῖς Δ'). β') Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου Φροντίσματα (ταῦτα εἰσὶν ἡθικὰ κεφάλαια, ὃν τὰ πρώτα ἐπιγράφονται: Περὶ φρονήσεως. Περὶ ἀροχῆς. Περὶ ἐξομαλισμοῦ τῶν κωλυόντων καὶ προπαρασκευῆς τῶν συντειρόντων. Περὶ εὐβούλλας. Περὶ ἐπιχειρημάτων. Περὶ προδοσίας. Περὶ ἀξιωμάτων κτλ. κτλ.). καὶ γ') Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Ἐρμηνείας εἰς τὴν τῆς Ὁκτωήχου Ἀραβαθμούς.

ΤΘ'.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΓΔΟΥΡΗ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου τῷ αψιγ' ἔτει γεγραμμένον, συγκείμενον δὲ ἐκ φύλλων 76. Ἐπιγέγραπται: «Εἰς ἀπασαν τὴν Λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον Προδιοίκησις ἡτοι Εἰςαγωγὴ συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ιερέως τοῦ Σουγδουρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

¹ Ἐκδέδοται τὸ συνταγμάτιον τοῦτο (ἀδηλον ὑπὸ τίνος καὶ ἐν ποίῳ τόπῳ· τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν ἀντίτυπον οὐδὲν σημειοῦται) μετὰ τοῦ: Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα, τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρέας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ.

ΤΓ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΗΓΑΒΙΝΟΥ (οὕτω)

Τεῦχος ἐν σχήματι δύοδόου, ἐκ φύλλων συγκείμενον 49, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΗ' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει: α') Γεωργίου τοῦ Ζηγαβίνου Περὶ ἀντιστοίχων καὶ περὶ τῶν φωρηέντων ποὺς δασύνορται καὶ ποὺς ψιλοῦνται (ἔστι δὲ διὰ στίχων). β') Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Καρόνας Περὶ ὁρθογραφίας. γ') Τιμοθέου Περὶ ὁρθογραφίας. δ') Ἰωάννου τοῦ σοφωτάτου γραμματικοῦ Περὶ ποιότητος καὶ Περὶ συντάξεως καὶ ε') Σωφρονίου πατριάρχου Περὶ ἀντωνυμίας καὶ Περὶ προθέσεων.

ΤΙΑ'—ΤΙΖ'.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΕΣΣΙΟΥ

Ἐν τοῖς ἐπτά τούτοις τεύχεσιν, ὃν τὰ πέντε εἰσὶ πρώτου μεγέθους, τὰ δὲ δύο τετάρτου μηχροῦ, γεγραμμένοις περὶ τὴν ΙΗ' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα, δῆλοις δ' ὅμοι φύλλα περιέχουσι 2761, περιλαμβάνονται ἀπαντά τοῦ σοφωτάτου τούτου θεολόγου τῆς Μ. Ἐκκλησίας (ώς αὐτὸς ἔαυτὸν ἀναγράφει ἐν τῇ πρὸς Κύριλλον τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἐπιστολῇ αὐτοῦ, ἐν ἀρχῇ τοῦ ΤΙΔ' τεύχους τεταγμένη) τὰ παντοδαπὰ καὶ πολυσχιδῆ συγγράμματα, οἷον θεολογικά, Φιλόσοφα, Ἐρμηνευτικά (εἰς τοὺς Προφήτας καὶ εἰς ἄλλα βιβλία τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης), Ἀρτιόρητικά (κατὰ Λατίνων), Ἰατρικὰ κτλ. Ἐν δὲ τῷ ΤΙΔ' τεύχει εὑρηνται καὶ τὰ ἔξης δύο εἰς αὐτὸν Ἐπιγράμματα, ὃν τὸ πρῶτον ἀνεπίγραφόν ἐστιν.

Ἐπέγραμμα πρὸς τὸν εὐκλεέστατον σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον καὶ ἐν ἱατροῖς ἀριστον κύρεον Γεώργιον τὸν Κορέσσιον, ἐλλάδε τε καὶ λατινέδε φωνῇ κεκοσμημένον, ἀνδρα τῷ φόντε εὐσεβεῖα, σωφροσύνη, νοῦς καθαρότητε καὶ φιλανθρωπίᾳ διεπρεπῆ πολλῶν ὅντα βίον ἄλλων.

Οὐρανὸς ἐπτάζωνος χάρισιν εἰ γλυκερῆσιν,
Πάνσοφε ὡ Κορέσσι', πλημμύρα τῆς σοφίης·
Οἷς κεκοσμένος ἀστραπῇ λαμπροῖς ἐπταπλανητῶν
Θεσμοῖς θεολόγοις παγγθονίων σινδόνων·
Ἐξοχα δ' ἡλιώ γανάσσοντι πᾶσσαν ἐπ' αἷξιν
Πίστει τῇ ἀτρεκεῖ θεσπεσίων Πατέρων,
Τῇ σὲ διαυγαζούσῃ ως λυπαρὰν σελανκίαν,
Οἵα τε ψυχοσόν σώματ' ίατρόσοφον.
Πρὸ δὲ φέρεις πόλον αὖ τε βόρειον νειλοτροφῆ,
Εὐκελάδου ρήτρης ἡδὲ θεηγρηγορίης (γρ. θεηγορίης),
Λαστέρα τηλεφανῆ Χίοιο, μέγ' ὅμικα τε κόσμου,
Τεύματα ώκεανοῦ ἐκπροχέων σοφίης·
Καὶ πόλον ἡδὲ νότειον δόγματα δεύτερα φῶτα
Μυστοπόλων Χριστοῦ φθέγμασιν ἀμφιχέων,
Δωδεκάτην ζώων ἐκλαρυπετόσσαν ἀέλλην
Ἄρθρων πιστοσύνης, φέρτατε, σοὶς οχυράτοις,

Ζώδια μὲν καλέουσιν ἀμύμονες οὐρανοφάνται,
Φαίνεις ἀμέροσύνως πᾶσιν ἐπιχθονίοις·
Ναὶ μὴν καὶ θρασυκάρδιον Ὁρίωνος ἀρίστου
Πάμμεγα, Κορέσσιον τὸ ξίφος ἑκτάδιον,
Σφάττον ἀπαντας παμπήδην δολοφράδμονας ἔνδρας,
"Ἄλλος δέ" Ὁρίων ἔκδικος εὐσεβίης.
"Εστι δὲ καὶ λύρα τετράχορδος σαῖς δ' ἐν Μούσαις,
Φθόγγους κρδυομένη, αἰπύτας τῆς σοφίης.
"Αθραὶ καὶ τετράγωνον σφαῖραν οὐρανιώνων,
Τέτταρα κλίματα γῆς, ἡδὲ γε μέτρα θαλάσσης,
Τὰς ἀρετὰς ως ἀστρα μὲν ἀπλανέας τε πλανήτας·
"Ην σὺ καταστερόεις ἥθεσι κυδαλίμοις.
"Ηρ' ὅσον οὐρανὸς ἀστερόεις γαῖης πολὺ χρείττων,
Τοσσάτιον τελέθεις φέρτατος ἐκ μερόπων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Νεκταρέου ἱερομονάχου τοῦ Σιναϊτοῦ¹.

Πνευματοξέρυτων ἐκ φρεάτων ὁ Κορέσσιος ἀντλῶν
Νάρκατ', ἀπὸ στομάτων πᾶσι βροτοῖς προχέει.
Γλώττης σὸν ἔχ ἐῆς γλυκερῆς χόρος οὐποτ' ἔσται,
Ματέρος οίκη λύγων (οὔτω) νέκταρος ἡδυτέρων.

ΤΙΗ'.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων 345 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα, ἐλλιπὲς μέντοι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Περιλαμβάνει δέκα τοῦ θείου Πατρὸς Λόγους, ἦτοι τὸν ΑΖ', ΚΒ', ΙΙΙ', Θ', ΑΗ', Κ', ΑΘ', Μ', ΚΑ' καὶ ΑΒ'.

ΤΙΘ'.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ [Ἡ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ] ΚΕΡΑΜΕΩΣ²

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 401, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΕ' ἦ γοῦν τὴν ΙΓ' ἑκατονταετηρίδα χειρὶ Νείλου μοναχοῦ ἐκ Νισύρου. Περιέχει 'Ομιλίας Ν' τοῦ Γρηγορίου ἢ Θεοφάνους τούτου εἰς διαφόρους ὑποθέσεις τοῦ ιεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἑπέρας ΙΑ' εἰς τὰ ἔνδεκα ἔωθινὰ Εὐαγγέλια μεθ' ἀς ἔπειται: Πίταξ ἐξηγητικὸς τῶν ἐρ τῷ κεψιέρῳ δυσδιαλύτων λέξεων, δι' ὅλων 78 φύλλων.

¹ Οὗτος αὐτὸς ἔστι πάντως ὁ μετὰ ταῦτα (τῷ 1661) πατριάρχης Ἱεροσολύμων γενόμενος, Κρής τὴν πατρίδα, δικαὶος Κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα συνέγραψε, καὶ 'Ιστορίαν λίγυπτίων καὶ Σαρακηνῶν [Βλ. Δημ. Προκοπίου παρὰ Φαθρ. 'Ελλ. Βιβλιοθ. τόμ. ΙΑ', σελ. 782.—Πρβλ. καὶ Δοσιθ. Δωδεκάθιβλ. σελ. 1208.—Μελετ. 'Εκκλησ. 'Ιστορ. τόμ. Γ', σελ. 471.—Κ. Οίκον. Περὶ τῶν Ο' 'Ερμην. τόμ. Δ', σελ. 810.—Καὶ Chris. Frid. de Matthaei Ποικίλα 'Ελληνικὰ σελ. 259, ἵνα κακῶς γράφεται Οἰρέτης ἢ Εἰραΐτης, ἀντὶ Σιναΐτης].

² Καὶ ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις κεῖται: Γρηγορίου, ἀντὶ Θεοφάνους, περὶ οὐ δρα μοι τὰ Προλεγόμενα τῶν ἐν 'Ιεροσολύμων τῷ 1860 ἐκδοθεισῶν 'Ομιλιῶν τοῦ συγγραφέως τούτου ὑπὸ τοῦ παντὶ σθένει καὶ ἀνενθότως πρὸς φωτισμὸν τῶν πιστῶν ἀγωνιζομένου μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου.

ΤΚ'.

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόσυ, ἐκ φύλλων 294 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν ΙΕ' μεσούσαν ἔκαπονταετηρίδα. Ἐν τούτῳ προσέτακται Γραμματικὴ κατ' ἑρωταπόχρισιν ἐν φύλλοις 62, μεθ' ἣν ἀρχεται τὸ Γλωσσάριον οὗτως ἐπιγραφόμενον: «Λεξικὸν τῶν ἀγίων Κυρίλλου καὶ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας» εξ οὐ παρατιθέμεθα ὡδεὶς δλίγας τινάς λέξεις, ἀπαράλλακτον τηροῦντες τὴν γραφήν: «Ἄ., ἀτιρα, δσα. Ἄα, σύστημα ὕδατος σιστελόμενα. Ἄά, θαυμαστικὴ φωνὴ ισχυρά. Ἄάβυκτον, ἀβλαβές. Ἄαγές, ισχυρόν, πάνυ σκληρόν. Ἄα-δές, ἀηδές, κόπρος. Ἄάθι, αὐτόθι. Ἄάνδια, δίχα, χωρίς. Ἄνακτιστον, βέλος χωρίς σιδήρου. Ἄάνης, χρήσιμος, κτλ.».

ΤΚΑ'.

ΟΜΟΙΟΝ [ΑΔΗΛΟΥ]

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ ἐλλιπὲς τῆς ἀρχῆς, φύλλα περιέχον 183, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΕ' ἔκαπονταετηρίδα. Ἀρχεται ἐκ τῶν στοιχείων ΑΜ, οἷον: «Ἀμπυξ, κυρίως κόσμιος τις χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναικες φοροῦσιν. ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἀμπυκες λέγονται. Ἀμύνω, τὸ βοηθό καὶ ἐκδικώ. Ἀμύνομαι, δὲ τὸ τιμωροῦμαι ἥγοντι κολάζω. Ἀμαρτάνω, τὸ πταιώ, ἦτοι ἀμαρτίαν ποιῶ, ἀμεταβάτως. Ἀμαρτάνω δέ, τὸ ἀποτυγχάρω, μεταβατικῶς γενικῆ, οἷον: «ἡμαρτον τοῦ σκοποῦ». ἐξαμαρτάρω, τὸ πταιώ καὶ διαμαρτάρω, τὸ ἀποτυγχάρω, γενικῆ. Ομοίως καὶ τὰ ὄνόματα ἀμαρτία, καὶ διαμαρτία, καὶ ἐξαμαρτία. Ἀμαρτάρω οὖρ, ἐνεστώς ἡμάρταρον, παρατατικός ἀμαρτήσομαι, μέλλων ἡμάρτηκα, παρακείμενος ἡμαρτον, β' ἀόριστος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἀμαρτώρ, μετοχή. Ἀμυγδάλη, τὸ δέρδρον. Ἀμυγδάλη, ὁ καρπός. Εὔπολις ἐν Ταξιάρχῃ: «Δίδου μασᾶσθαι μ' ἀξίας [γρ. Ναξίας] ἀμυγδάλας, κτλ.». Ἐν δὲ τῷ τέλει εὑρηται ὁ Ψευδοσοφιστὴς τοῦ Λουκιανοῦ ἐσχολιασμένος.

ΤΚΒ'.

ΟΜΟΙΟΝ [ΑΔΗΛΟΥ]

Τεῦχος ἐν σχήματι δγδόσυ ἐλλιπὲς τῆς ἀρχῆς, φύλλα περιέχον 245, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΔ' ἔκαπονταετηρίδα. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ΑΛ καὶ ἔστι τεχνολογικὸν Λεξικὸν μᾶλλον ἢ ἐρμηνευτικόν, περιλαμβάνον καὶ αὐτὰ τὰ ἔθνικὰ ὄνόματα· οὐ ἐν τέλει σεσημείωται: «Τέλος σὺν Θεῷ τῶν κατὰ στοιχεῖον ἀγτιστοίχων εἰς ἓρα συμπεραιουμένων δλων ἀλράβητον». μεθ' οἱ ἀναγινώσκονται οἵδε οἱ στίχοι:

Χρηστὸν τέλος δέδωκε τῶν πάντων Λόγος.
 'Ενθάδ' ἐμοῖς καμάτοισι τέλος Θεὸς δῶκεν δελπτον.
 Εὔχεό μοι δολιχὸν βίοτον δετις ἀν κυρῆς,
 Πάσοις ἀμπλακίης ὑπέρτερον ἡδ' ἀνομίης.

Είτα ἔπειται πίναξ κατὰ στοιχεῖον 'Ρημάτων, καὶ πολαῖς ταῦτα συντάσσονται πτώσεσι· μεθ'

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

δν τὸ δρθογραφικὸν καὶ ἑταμολογικὸν τῆς Γραμματικῆς μέρος ἐν πλάτει, καὶ Περὶ συντάξεως τῶν προθέσεων· τοῦτο δὲ τοιαύτην φέρει ἐπιγραφήν:

Ίωάννου πόνημα Λευίτου τόδε,
Οὐ πατρὶς ἢ γῇ τῶν Βιθυνῶν πατρόθεν,
Ἡ Μυρέων αὐθίς δὲ χώρα μητρόθεν.

Μετὰ δὲ αὖτο τέτακται τό: *Περὶ ὁρθογραφίας πόνημα τοῦ Νικήτα Σερόῶν, κατ' ἥχον μεμελοποιημένον, περὶ οὗ δρα δημιουργίαν ἔν τεύχει ΡΙ' σημειούμενα.*

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ε.

ΤΚΓ'.

ΕΡΑΣΜΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων συγκείμενον 356, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν ΙΗ' ἑκατονταετηρίδα. Ἐπιγέγραπται: «*Desiderii Erasmi Roterodami Colloquia familiaria*» (Διάλογοι οἰκεῖοι). Εστι δὲ οὗτος ὁ ἀρίγνωτος σοφὸς καὶ αἱρεσιάρχης ἀμα τῆς ἀπ' αὐτοῦ μὲν Ἐρασμικῆς ἐπικληθείσης, πράγματι δὲ ἀλλοιόθεν καὶ καταγελάστου προφορᾶς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

ΤΚΔ'.

ΕΒΡΑΪΚΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, φύλλα περιέχον 107, ἔραστη δὲ γεγραμμένον. Ἐπιγέγραπται ἔξωθεν: «*'Ebraikón ḥabbinikón*».

ΤΚΕ'.

ΕΚΛΟΓΑΙ [ΑΝΩΝΥΜΟΥ]

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων συγκείμενον 626, περὶ δὲ τὴν ΙΖ' τελευτῶσαν ἡ γοῦν τὴν ΙΗ' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον ἐν Φλωρεντίᾳ. Περιέχει: α') Ἐκλογὰς ἐκ τῶν τοῦ θείου Χρυσοστόμου συγγραφῶν· καὶ β') Ζηροβίου Ἐπιτομὴν τῶν Ταρραλῶν καὶ Διδύμου Παροιμίῶν.

ΤΚϚ'.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, συγκείμενον ἐκ φύλλων 216, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει: Ἐπιστολὰς τοῦ *M. Basileiou ΣΛΖ'*. Ἐν μὲν οὖν τῷ προτασσομένῳ πίνακι σημειοῦνται αἱ πᾶσαι περιεχόμεναι Ἐπιστολαί, Βασιλείου μὲν ΤΞΓ', Γρηγορίου δὲ τοῦ Ναζινζηγοῦ ΣΛΒ'. ἐξ οὗ κατάδηλον δτι ὑπὲρ τὸ ἥμισυ κεκολόβωται τὸ τεῦχος.

ΤΚΖ'.

ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ [ΑΝΩΝΥΜΟΥ]

Τεῦχος ἐν φύλλῳ, περὶ φίλουσαν τὴν ΙΒ' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα. Σύγκειται ἐκ 323 φύλλων καὶ ἐπιγέγραπται: «Βίβλος τῶν ἐρμηνειῶν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Κυρίου». Ἐστι δὲ συνειλεγμένα ἀπὸ διαφόρων ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ διαιρεῖται εἰς Λόγους ἔξήκοντα καὶ τρεῖς, ἐξ ἣς παρατιθέμεθα ὡδε τὴν τοῦ Προοιμίου ἀρχήν: «Ἄντη ἡ Βίβλος τὰς τοῦ Κυρίου μὲν ἐντολὰς καὶ τὰς τούτων ἐρμηνείας περιέχουσα δμοίως συναρμοζούσας καὶ ἔξακολονθούσας ταῖς τῷ Πατέρων διδασκαλίαις ἔτερον δὲ κεφάλαιον ἐξ ἑτέρου λαμβάνει τὴν ἀφορμήν, καὶ ὡςπερ τις χρυσόπλοκος σχοτρος διὰ λίθων καὶ μαργαριτῶν τιμίων ἔξυφασμένος, ὅλος μικροῦ δεῖται τὸν χαρακτῆρα τοῦ χριστιανισμοῦ περιέχειν, εἰ καὶ ἡ πλευτική ἐστιν ὄρθη».

ΤΚΗ'.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΖΙΓΑΒΗΝΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ, περὶ τὴν ΙΒ' φίλουσαν ἡ γοῦν ἀρχομένην τὴν ΙΓ' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα, οὐ τὰ μὲν πρόσθια 8 φύλλα καὶ τὰ τελευταῖα 27 ύπὸ νεωτέρας ἐγράφησαν χειρὸς περὶ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 448 καὶ περιέχει τὴν: Δογματικὴν Ηνωπλίαν τοῦ εἰρημένου Ζιγαβῆνου εἰς Τίτλους διηρημένην ΛΓ' μετὰ καὶ τοῦ Παρατίλον τοῦ ιεροῦ Φωτίου. Εἴτ' οὕτως εὑρηται: α') Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πρεύματος Λόγος σύντομος κεφαλαιώδης, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρός τινα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Φωτίου¹. β') Κατὰ Λατίνων ἥπητὰ ἀπολογητικὰ ἀγίων τινῶν καὶ γ') Φιλοθέου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως Νέας Ῥώμης καὶ σίκουμενοῦ Κεφάλαια τῆς αἱρέσεως Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ καὶ τῷρ διορρόνων ἐκείνοις. Ἐν τέλει δὲ φέρεται τὸ σημείωμα τοῦτο: «Δεδώρηται μοι ἡ τοιαύτη θεία καὶ ἡγία καὶ ιερὰ βίβλος ἐρ τῇ τιήσῳ Κρήτῃ παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου, περιφραοῦς καὶ λαμπροτάτου ἀρχογοτος καὶ καβαλλάρον κυροῦ Ιωάννου τοῦ Τροτζέλου, χάριν ψυχικῆς σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἀγρης καὶ τῷρ τέκτων αὐτοῦ καὶ τῷρ γερρητῶν αὐτοῦ, κτλ. Μηνὶ Μαρτίῳ ιγ', ιηδικτ. ια', ανξβ'».

ΤΚΘ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων 257 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει τὴν: Εἰς τὸν PN' Ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἐρμηνείαν τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

ΤΛ'—ΤΛΔ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Τούτων τὰ μὲν πρότερα σρία εἰσὶ διηρημένα κατὰ τὸν τύπον τῶν ἐπ' Ἐκκλησίας ἀναγινω-

¹ Ο Δόγος οὗτος ἐστιν ἀπόσπασμα τῆς πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἀρχιερατικοὺς θρόνους ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς τοῦ μητροπολίτου Φωτίου, ἦτοι ἀπὸ τῆς § 6' ἀγριος κγ' [βλ. Φωτίου Ἐπιστ. σελ. 51—54 ἵκε. Μονταχούτιου Londin. 1651].

σκομένων, δύο δὲ τὰ Διὰ τεσσάρων, ἡτοι Τετραευγγέλια. Καὶ τὸ μὲν ΤΔ' γέγραπται (κατὰ τὸ ἐν τέλει σημείωμα τόδε: «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἱεραρθρόρον (οὗτο) πόνος. Ἐτοὺς σὲλε', ἵνδικτ. ε'») τῷ 1427 σωτηρ. ἔτει τὸ δὲ ΤΔΑ', περὶ τὴν αὐτὴν ἐκατονταετηρίδα· τὸ ΤΔΒ', ἐν ἔτει σὲλην' [†1444], χειρὶ Μανουὴλ ἱερέως Τραχιεζουντίου· τὸ ΤΔΓ', περὶ τὴν αὐτὴν ἐκατονταετηρίδα· τὸ δὲ ΤΔΔ', τῷ σωστὸς [†1368], χειρὶ Νεοφύτου ἱερομονάχου. Ἐν τούτῳ εὑρηται καὶ αἱ εἰκόνες τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν ἀδεξίου ζωγράφου ἔργα, καὶ στίχοι εἰς ἐκαστον αὐτῶν ὃν μόνοι οἱ εἰς τὸν Λουκᾶν Νικήτα τῷ Παφλαγόνι ἀναγράφονται. Ἐχουσι δὲ οὗτοι:

Eἰς τὸν Ματθαῖον.

Κινῶν τελώνης συγκινεῖ καὶ τοὺς λίθους.

“Οθεν πλάνος σίγησον Ὁρφέως λύρα,
Καθημεροῦσα τὴν λιθότροπον φύσιν.

Eἰς τὸν Μάρκον.

Πλῆθος ἐκκένωσον ἀντλήσας, δπως
Κόσμος παρηγόρημα τοῦ δίψους λάβη.

Στίχοι Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγότος εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν¹.

“Ἐτεροε.

Τρίτος δὲ Λουκᾶς φυτορεύει μειζόνως
Τοῦ μέχρις ἡμῶν μετριωθέντος Λόγου
Τὴν παιδικὴν αὔξησιν, εἴτα καὶ μέσην,
Καὶ τὴν τελείων τῆς θεώσεως χάριν·
Ηαύλον γάρ ἔσχε τεχνικὸν παιδοτρίθην.

Eἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.

Βροντῆς τὸν οὐίον τὶς βροτῶν μὴ θαυμάσῃ;
Λεὶ γάρ οὗτος ὡς ἐν ὄργῃ τὸν Λόγον
Τῷ Πατρὶ δεικνὺς καὶ πρὸν οὐσιωμένον,
Ηάλιν τὸν αὐτὸν γηγενῆ πεφηνότα,
Τρονοῖ θεουργὸν καὶ παθητὸν σκριώ.

[“Ἐτεροε.]²

Βροντῆς γόνε βρόντησον ὑφόθεν μέγα
Καὶ σήμανον πῶς ἡ προσάναρχος φύσις,
Θεὸς βροτός τε καὶ Θεὸς πάλιν μένει.
Διδου δὲ λύσιν τῶν ὄφλημάτων βίου
Νικήτα κοσμοῦντι, τοῦ χρόνου κυκλουμένου.

¹ Οὗτοι εἰσὶν ἀπαράλλακτοι τοῖς εἰς τὸν αὐτὸν Εὐαγγελιστὴν φερομένοις ἐν τῷ ίδιῳ τεύχει. Εὑρηται δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ παρὰ Βαρθολομαίῳ τῷ Κουτλουμουσιανῷ, ἀπὸ χειρογράφου τεύχους τῆς κατὰ τὴν Χάλκην μονῆς τῆς Θεοτόκου ἐκδοθέντες [ίδε τὸ προμνημόν. ‘Γπόμιρ. Ἰστορ. κτλ. σελ. 95].

² Οἱ ἐφεξῆς πέντε στίχοι εἰ καὶ κείνται ἐν τῷ χειρογράφῳ συνημμένως τοῖς προηγουμένοις, ἀλλ’ δημος ὡς ἀπὸ τοῦ τῆς ἐννοίας ἀσυναρτήτου, πρόδηλον δτὶ ἀποτελοῦσιν ἕδιον ἄλλο ἐπίγραμμα, δπερ εὑρηται καὶ παρ’ Ἀλλατίῳ [Dissertat. I de Libr. Ecclesiast. Graccor. παρὰ Φαβρίκ. ‘Ελλην. Βιβλιοθ. τόμ. V, σελ. 28]. Εξ αὐτοῦ δὲ διωρθώσαμεν καὶ τὰς ἑσφαλμένας γραφὰς τοῦ 1 καὶ 2 στίχου, ἀντὶ τῶν ἐν τῷ χειρογράφῳ; Γέτορε καὶ Σήμενος. ‘Ο μέντοι τελευταῖος στίχος διαφόρως ἔχει παρ’ Ἀλλατίῳ, οἷον: Ἰωάννου [γρ. Ἰωάννη] κοσμοῦται τήρηδε τὴν βίβλον. Τὸ δὲ πρότερον ἐπίγραμμα εὑρηται καὶ παρὰ Βαρθολόμ. Κουτλουμουσιανῷ [ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 96].

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Θ.

ΤΛΕ'—ΤΛΘ'.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΤΩΧΟΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τῶν πέντε τούτων τευχῶν τὰ μὲν πρότερά εἰσι γεγραμμένα ἐν τετάρτου σχήματι κατὰ τὴν ΙΗ' ἔκατονταετηρίδα, τὸ δὲ τέταρτον περὶ τὴν ΙΔ' ἐν τετάρτου μικροῦ, τὸ δ' αὖ πέμπτον ἐν φύλλῳ κεκαλλιγράφηται κατὰ φθίνουσαν τὴν ΙΗ', εἰκονίοις τε καὶ ἄλλοις ποικίλμασι διήγεισται. Σύγκεινται δὲ τὰ πάντα ἐκ φύλλων 1217 καὶ φέρουσιν ἐπιγραφὴν τοιάνδε: «Τοῦ φιλοσόφου χωροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου [ἐν ἄλλ. Πτωχοπροδρόμου] Ἐξῆγησις τῶν Καρόνων ἐκτεθέντων εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς παρὰ τῷ ἀγίῳ καὶ σοφῷ ποιητῷ Κοσμᾷ καὶ Ἰωάννου». Ἐπιπλέον δὲ εὑρηται ἐν τῷ ΤΛΘ': α') Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωραπᾶ, γεγονότος μεγάλου δρογγαρίου τῆς βίγλας καὶ πρώτου σεβαστοῦ, Ἐξῆγησις εἰς τοὺς ἀραστασίμους Καρόνας τῶν ὅμιλων ἡχῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· καὶ β') Τοῦ αὐτοῦ Ζωραπᾶ Εἰς τὸν Ἀραβαθμούν, καὶ Περὶ τῆς ἐροειδοῦς αἰτίας τοῦ παναγίου Πνεύματος.

ΤΜ'.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΚΥΡΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐκ φύλλων συγκείμενὸν 158, γεγραμμένον δὲ περὶ φθίνουσαν τὴν ΙΒ' ἡ γοῦν τὴν ΙΓ' ἔκατονταετηρίδα. «Ἐστι δὲ ἐλλιπὲς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Περιέχει: α') Ἰστορίαν Ἀσκητῶν κτλ. β') Περὶ τῆς θείας ἀγάπης. γ') Δεκάλογον, ἥτοι τοὺς Περὶ προνοίας δέκα Λόγους· καὶ δ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Νύσσης Ἐπιστολὴν μηρύνοντας τὰ ὑποτεταγμένα, ἀτίτα ἐστὶ προτροπὴ εἰς τὸν κατ' ἀρετὴν βίον, καὶ περὶ παρθενίας.

ΤΜΑ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου συγκείμενον ἐκ φύλλων 196, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν ΙΖ' ἔκατονταετηρίδα. Ἐπιγέγραπται: «Θεοδωρῆτον ἐπισκόπου Κύρου Εἰς τὰ ζητούμενα καὶ ἀπορούμενα ἐν τῇ Παλαιῇ θείᾳ Γραφῇ».

ΤΜΒ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ κατὰ τὴν ΙΖ' φθίνουσαν ἔκατονταετηρίδα γεγραμμένον, συγκείμενον δὲ ἐκ φύλλων 104. Περιέχει: α') Τοῦ μακαρίου Θεοδωρῆτον Εἰς τὰ ἀπορὰ τῆς θείας Γραφῆς κατ' ἐκλογὴν· καὶ β') Ἐρμηνείαν τῷ τῆς Ὀκτωήχου Ἀραβαθμῷ. «Ἐστι δὲ αὕτη Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ.Π.

ΤΜΓ'.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΑΖΗ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, ἐλλιπὲς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Σύγκειται ἐκ φύλλων 69 καὶ ἔστι γεγραμμένον κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει δέ: *Γραμματικῆς Εἰσαγωγῆς Βιβλία Γ'*, ἐκπεσόντος τοῦ Δ' σὺν ἀλλγοις τοῦ Γ'.

ΤΜΔ'—ΤΝΗ'.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΕΩΣ

Τῶν πεντεκαΐσεκα τούτων τευχῶν τὰ μὲν ΤΜΔ' καὶ ΤΝΔ' εἰσὶν ἐν φύλλῳ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν σχήματι τετάρτου, πλὴν τοῦ ΤΝΗ' δύδσου δηνος. "Απαντα δὲ περιλαμβάνουσι φύλλα 4390 καὶ εἰσὶ γεγραμμένα κατὰ τὴν ΙΖ' φίλονουσαν καὶ τὴν ΙΗ' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα. Ταῦτα οὖν περιέχουσι τοῦ σοφωτάτου τούτου ἀνδρὸς τὰ ἔξῆς συγγράμματα, οἷον: α') Τὸ ΤΜΔ', 'Ὑπομνήματα συνοπτικὰ καὶ ζητήματα εἰς τὴν Περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν τοῦ Ἀριστοτέλους. β') Τὸ ΤΜΕ'—ΤΜΖ', 'Ὑπομνήματα εἰς τὰ Περὶ ψυχῆς βιβλία τοῦ αὐτοῦ. γ') Τὸ ΤΜΗ'—ΤΝΑ', 'Ὑπομνήματα εἰς τὰ Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ὁκτὼ τοῦ αὐτοῦ βιβλία. δ') Τὸ ΤΝΒ', Σχολαστικὰ παρασημειώσεις εἰς τὰ Μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ αὐτοῦ (ἐν τούτῳ εὑρηται καὶ: Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ἐφεσίου [ἔτερα χειρὶ προσέθηκε, τοῦ Φελλοῦ] Σχόλια εἰς τὰ Μετὰ τὰ φυσικά, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ε'). ε') Τὸ ΤΝΓ'—ΤΝΕ' 'Ἐκθεσιν συνοπτικὴν τῆς δλῆς Συλλογιστικῆς πραγματείας². σ') Τὸ ΤΝΓ', 'Ἐκθεσιν κατ' ἐπιτομὴν τῆς Λογικῆς πραγματείας (ἔστι δὲ κατ' ἐρωταπόκρισιν). ζ') Τὸ ΤΝΖ', 'Ρητορικὴν τέχνην³. καὶ η') Τὸ ΤΝΗ', 'Ἐκθεσιν περὶ ἐπιστολικῶν τύπων⁴.

ΤΝΘ'.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου ἐκ φύλλων συγκείμενον 192, γεγραμμένον δὲ κατ' ἀρχὰς τῆς καθ' ἡμᾶς ἑκατονταετηρίδος. Περιέχει: α') Στοιχειώδη φυσική. β') Μηχανικὸν μέρος τῆς

¹ Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ΤΝΑ' τεύγους εὑρηται τὰ ἔξῆς σημειώματα τίνος τῶν τοῦ Πατριαρχοῦ φροντιστηρίου παλαιῶν φυτητῶν: «Ἀρξάμεθα τῆς Περὶ οὐρανοῦ πραγματείας κατὰ τὴν γύνην Νοεμβρίου 5», ἔρμηνενος αὐτὴν τοῦ σοφωτάτου ἱεροδιακόνου κυρίου Μακαρίου, κατὰ Πάτμον.

² Αὗτη ἔστιν ἡ 'Ἐνετίγσι τῷ αψιθ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου ἐκδοθεῖσα καὶ ἐπιγεγραμμένη: «Εἰς ἀπασαρ τὴν Λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους 'Ὑπομνήματα καὶ Ζητήματα ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως'. Ἐν μέντοι τῷ ΤΝΔ' τεῦχει προτάσσονται καὶ: «Σχολαστικὰ ἀποσημειώσεις εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου Εἰσαγωγήν», λειπουσαι ἐν τε τοῖς λοιποῖς δύο τεύχεσι καὶ τῇ μνησθείσῃ ἐκδόσει.

³ «Ἐττι πάντη διάφορος; καὶ περιεκτικωτέρα τῆς ἐν τῷ: 'Τύποι Ἐπιστολῶν' τοῦ αὐτοῦ 'Ἐνετίγσι τῷ αψιθ' συνεκδοθείσης.

⁴ Τοῦτο ἔστι τό, ως ἀνωτέρω ἐσημειώθη, 'Ἐνετίγσιν ἐκδοθὲν μετὰ καὶ τίνων 'Ἐπιστολῶν αὐτοῦ τε τοῦ Κορυδαλέως καὶ ἄλλων προγενεστέρων τε καὶ μετκυρνεστέρων αὐτοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν μὲν τοῖς λοιποῖς τεύχεσιν ἀπλῶς μόνον τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον φέρεται τοῦ συγγραφέως τούτου· ἐν δὲ τῷ ΤΝΓ' ἀναγράφεται καὶ: 'Αθηνῶν ἀρχιεπίσκοπος, ὡς αὐτῶς καὶ ἐν τῷ ΤΝΔ', ἔνθα χειρὶ ἀλληλη προσεπεσημειώσατο ἐν τῇ πέζῃ τοῦ φύλλου: «Οὗτω γράψει: Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, μητροπολίτου Ἀρτης καὶ Ναυπάκτου, Ἐκθεσις κτλ.». 'Ἐν δὲ τῷ ΤΝΗ' οὐτωσὶν ἀναγράφεται: «Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως, τοῦ δεύτερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοραχικοῦ σχήματος θεοδοσίου μετονομασθέντος Ἐκθεσις κτλ.».

φυσικῆς. γ') Περὶ ἀστρονομίας καὶ δ') Περὶ Χρονολογίας. Ταῦτα δέ εἰσιν ἄπειρ ἔδιδασκεν ἐν τῇ κατὰ τὰς Κυδωνίας Σχολῇ ὁ ἀναξίως τῆς αὐτοῦ σοφίας παρατραπεῖς ἐπίσημος οὗτος: τοῦ ἔθνους διδάσκαλος.

ΤΞ'.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ μεγάλῳ, περὶ τὴν ΙΙ' ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον, ἐκ φύλλων δὲ 388 συγκείμενον. Περιέχει τήν: *Eἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια Ἐρμηνείαν* τοῦ Ἱεροῦ τούτου Πατρός.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ι.

ΤΞΑ'.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ, κατὰ μεσοῦσαν τὴν ΙΙ' ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον, ἐκ φύλλων δὲ συκείμενον 105. Περιέχει τήν: *Βασιλικὴν Διδασκαλίαν*, ἡτοι τὰ λεγόμενα Ἰνστιτοῦτα, ἐν Βιβλίοις Δ'.

ΤΞΒ'.

ΙΣΑΑΚ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 399, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει τά: 'Ασκητικὰ τοῦ ὁσίου τούτου Πατρός, κατ' ἄλλην μέντοι γε διαίρεσιν ἡ δπως ἔχει ἡ τῷ τῆς μακαρίας λήξεως Νικηφόρῳ τῷ Θεοτόκῃ φιλοπονηθεῖσα πρώτη, ἔκδοσις αὐτῶν (Λειψ. αψο'). τὸ γὰρ ἡμέτερον τεῦχος εἰς δύο διήρηται βιβλία, ὃν τὸ μὲν τοιάνδε ἐπιγραφὴν φέρει: «Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου ἀγαχωρητοῦ, τοῦ γερομένου ἐπισκόπου τῆς φιλοχρίστου πόλεως Νινεύης, Λόγοι ἀσκητικοὶ ἐρμηνευθέντες ὑπὸ τῶν δοκίμων Πατέρων ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ Ἀβραμίου καὶ τοῦ ἀββᾶ Πατρικίου τῶν φιλοσόφων». Θάτερον δέ: «Τοῦ δοκίμου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου τοῦ ἀσκητοῦ καὶ ἀγαχωρητοῦ, γερομένου ὑστερον ἐπισκόπου ἐν Ἐδέσσῃ τῇ πόλει, μεταβληθεῖσα ἀπὸ συριακῆς δέλτον [ἰσ. διαλέκτον] εἰς φωματκὴν ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἀγίου Σάββα παρὰ Πατρικίου καὶ Ἀβραμίου». Ἐχει δὲ ὡδε ἡ τοῦ Β' τούτου βιβλίου ἀρχή: «Ψυχὴ η τὸν θεὸν ἀγαπῶσα, ἐν τῷ θεῷ καὶ μόρῳ τὴν ἀνάπανσιν κέκτηται».

ΤΞΓ'—ΤΞΕ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

Καὶ τὰ τρία ταῦτα τεῦχη περιλαμβάνουσι τοὺς ἀσκητικοὺς τοῦ ὁσίου τούτου Πατρός Λόγους: ὃν τὸ ΤΞΓ' ἐπιγέγραπται: «Κλίμαιξ λογικὴ θείας ἀνόδου». Εἰσὶ δὲ ἐν σχήματι τετάρτου γεγραμμένα, τὰ μὲν δύο πρότερα περὶ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα, τὸ δὲ τρίτον κατὰ τελευτῶσαν τὴν ΙΙ'. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐστὶ μετὰ σχολίων, οὐ προτέτακται: «Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως Λόγος εἰς τὰ Εἰςόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, δτε προσηγέρχθη τριετίζοντα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου». οὐ ἡ ἀρχή: «Ιδοὺ πάλιν ἐτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρὴ ἑορτὴ τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου κτλ.».

ΤΞΦ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΩΝΑΡΑ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ¹

Τεῦχος ἐν φύλλῳ μικρῷ, ὑπὸ τεσσάρων συγηλικιωτίδων χειρῶν συναπαρτισθὲν κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα, ἐκ φύλλων δὲ 435 συγκείμενον. Περιέχει Ἐρμηνείαν τοῦ Ζωναρᾶ εἰς τοὺς ιεροὺς Κανόνας, καὶ τινας Ἐκλογὰς ἀπὸ τῆς τοῦ Βαλσαμῶνος. Προστέθεινται δὲ καὶ τινα ἄλλα ὑπό τινος πολλῷ τῷ χρόνῳ τῶν ἔρμηνευτῶν τούτων νεωτέρου. Καὶ ἐν μὲν τῷ προσθίῳ φύλλῳ φέρονται τὰ ἐκ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων λειτόμενα (ἐξερρύησαν γάρ τινα φύλλα ἐκ τῆς ἀρχῆς); εἰτα δ' ἔπειται ἡ τῆς βίβλου ἐπιγραφή καὶ ὁ τοῦ Βαλσαμῶνος Πρόλογος², ὡς ἔχουσι κάν τη ὑπὸ Γεντιανοῦ Ερβέρτου ἐκδόσει [Lutet. Paris. 1620]. Προτέτακται μέντοι ἡ τοῦ Ζωναρᾶ Ἐρμηνεία οὕτως ἐπιγεγραμμένη: «Ἐξηγήσεις τῶν ιερῶν καὶ θείων Καρόνων τῶν τε ἀγίων καὶ πατερών ἀποστόλων καὶ τῶν ιερῶν Συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἥτοι μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων Πατέρων, πορηθεῖσαι κυρῷ Ἰωάννῃ μοραχῷ τῷ Ζωναρῷ, τῷ γερομέρῳ μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρωτασηκρήτης». Εὑρηνται δὲ ἐν αὐτῇ ὅσα καὶ ἐν τῇ ὑπὸ Ἰωάννου Κοιντίνου πρώτῃ ἐκδόσει [Lutet. Paris. 1617] αὐτῆς (πλὴν τῶν Διαταγῶν τῶν ἀποστόλων), ἐν φύλλοις 319 περιεχόμενα. Εἴτα δ' ἐμφέρονται καὶ τὰ ἔξης:

α') **Φύλ. 319—20.** Ἐκ τῶν πραχθέτων ἐν Κωνσταντινούπολει ὑπομητημάτων περὶ Ἀραπίου καὶ Γαβαδίου, ἑκατέρου ἀτεχομέρου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστροης. Ἀρχονται οὕτως: «Τπατείας τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν Φλαβίου Ἀρκαδίου αὐγούστου τὸ τρίτον καὶ Ὁρωρίου τὸ δεύτερον, κτλ.».

β') **Φύλ. 320—21.** Ὅρος τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης καὶ οἰκουμενικῆς πέμπτης Συνόδου, τῆς κατὰ ταύτην τὴν βασιλίδα συνελθούσης πόλιν κατὰ τοῦ δυναστεύοντος Σεβήρου καὶ τῶν τὰ δμοια αὐτῷ γρονησάντων αἱρετικῶν. Ἀρχεται: «Ο ἀγιώτατος καὶ μακαριώτατος πατριάρχης Μηρᾶς εἰπεν».

γ') **Φύλ. 321.** Ἔργαλμα διδόμενον τοῖς χειροτογονούμενοις μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις. Ἀρχεται: «Τοῖς δοιωτάτοις ἐπισκόποις, θεοσεβεστάτοις πρεσβυτέροις, θεοφιλεστάτοις διακόνοις καὶ πατέρι τῷ εὐαγγεῖ λόγῳ, τοῖς ἐνδοξοτάτοις καὶ λαμπροτάτοις κτήτορσι καὶ οἰκήτορσι τῆς θεοσώστου πόλεως (δεῖτα). Ο τῆς πνευματικῆς ἀκολούθιας ὄρος καὶ τόμος, ταῖς εὐαγγελικαῖς καὶ ἀποστολικαῖς ιθυγόμενος χάρισι, τοὺς τὴν

¹ Λεπτομερέστερον περιγράψαμεν τὸ παρὸν τεῦχος φιλικῆς εἶχοντες ἀξιώσει τοῦ ἀΐδιον τὴν μνήμην ἀπολιπόντος Νικολάου Δραγούμη.

² Μετὰ τὸν Πρόλογον τοῦτον χειρὶ ἄλλῃ, τῇ τοῦ τεῦχους ἡλικίᾳ συγχρονοῦσα, παρενέβυσεν ἐν τῷ τοῦ χάρτου ἀγράφῳ πατριαρχικὴν τινα πρᾶξιν ἐπὶ διαζεύξει συνοικεσίου τινός, γενομένην πιθανῷ τῷ λόγῳ ἐπὶ τῆς τοῦ χλεινοῦ Φιλοθέου πατριαρχίας [δραχμ. περ. αελ. 167 ὑποσ. 1]. Τὰ δὲ φύλ. 42—43 περιλχυβάνουσιν, ἀσυναρτήτως πρός τε τὰ ἡγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα, λείψανον ἐκ τῆς: Τάξεως τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κωνσταντινούπολεως μητροπόλεων καὶ ἀρχιεπισκοπῶν, καὶ τῶν ὑπὸ τὰς μητροπόλεις ἐπισκοπῶν· ἐνῷ προστέθειται ἐπιπλέον καὶ ἀνέκδοτόν τι φυσιολογικὸν περὶ τῆς Κύπρου σπουδασμα δεισιδικίμονός τινος καὶ σολοικοβαρβάρου Βυζαντίου. Οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς φύλ. 70—72 περιέχονται τὰ ἔξης, ἀσυναρτήτως ἔχοντα καὶ ταῦτα πρός τε τὰ ἡγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα: α') Λί μητροπόλεις, δευτέρα ἔκθεσις αἵτη γεαρά. β') Πρᾶξις πατριαρχικὴ ἐπὶ τιτι διαφορῷ τῆς ἐπιγραφεῖαιτης Ἀγρης τῆς Δασκαρίης, γεγραμμένη ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρός, ητις καὶ τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ἔγραψεν. γ') Γράμμα πατριαρχικὸν προτρεπτικὸν περὶ ἀποδόσεως κλοπιμαίων πραγμάτων καὶ τοῦτο τῆς αὐτῆς χειρός γραγ. δ') Τὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς ἀξιώματα, εἰὰ στίχων ἐκτεθειμένα καὶ ε') Λί μητροπόλεις ἔκθεσις γεαρά, ὡς κύτως διὰ στίχων.

ιερὰν ἀξίαν κοσμεῖται ἡξιωμένος ἐν ἀξιολόγῳ καὶ ὑπειδήπτῳ τηρεῖται βούλεται καταστήματι, κτλ.».

δ') **ΦΩΝΑ.** 321—23. "Ενταῦμα διδόμενον τοῖς χειροτονημένοις μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις (ἔτερον τοῦτο)· οὐ δὲ ἀρχὴ: «Ἡ τοῦ φιλαράθρου Θεοῦ ἡμῶν περὶ τὸ ἱμέτερον γένος κηδεμονία, πολλὰς μὲν αὐτῷ τὰς τῆς σωτηρίας ἀφορμὰς παρασχομένη, κτλ.».

ε') **ΦΩΝΑ.** 323. Σημείωμα συνοδικὸν γεγονός ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίτου.—Περὶ μητροπολίτας, καὶ διτὶ οὐδέτερον ἔστι γάμου τε καὶ μητροπολίτας διαφορὰ εἰς σύστασιν τοῦ θεμιτοῦ καὶ ἐρήμωμένου. "Αρχεται: «Μηρὶ Ἀπριλίῳ κείται, ινδ. δ', ἔτους γροδ'. Προκαθημένου κτλ.».

ζ') **Αὐτόθι.** "Ἐπέρα συνοδικὴ σημείωσις περὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου καὶ αὕτη, περὶ μητροπολίτας. "Αρχεται: «Μηρὶ Μαρτίῳ ιθ', ινδ. ε', ἔτους γροε'. Προκαθημένου κτλ.».

η') **ΦΩΝΑ.** 324. Χρυσόβολλον τοῦ μακαρίτον βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου ἐπικυροῦ τῆς συνοδικᾶς ἀποφάσεις τῆς περὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων καὶ τῆς μητροπολίτας γεγενημένας ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τοῦ Ξιφιλίτου, οὐ μετὰ θάνατον ἐπεβραβεύθη τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ υποτεταγμένος χρυσόβολλος λόγος. "Αρχεται δέ: «Τὸ ταῖς μεγίσταις τῶν διοικήσεων Θεὸν ἀεὶ συνεισέρχεσθαι, λόγος θεῖος καὶ σοφὸς ἐπεκράτυνε κτλ.».

η') **ΦΩΝΑ.** 324—26. Νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομιητοῦ περὶ μητροπολίτας, ἐκτεθεῖσα κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς ζ' ινδικτιῶνος τοῦ γρῆβ' ἔτους, ἡς δὲ ἀρχὴ: «Ἡ μὲν παλαιὰ καὶ πρεσβυτέρα γομοθεσία πόρῳ τὰ μητροπολίτας καὶ γάμου δρισματα ἔθετο, κτλ.».

η') **ΦΩΝΑ.** 326—28. Μηρὶ Μαρτίῳ ινδ. ιε', ἔτους γρ. ζχ'. "Υπόμυημα τοῦ κονροπαλάτου καὶ μεγάλου δρονγγαρίου τῆς βίγλης κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Θρακησίου, ἐφ' ὃ καὶ Λόνσις ἐξεφωρήθη τῆς ἀγίας ἵμων βασιλείας, τὴν προγεγονταρ παρ' αὐτῆς Νεαρὰ περὶ τοῦ γάμου ἐπικυροῦσα καὶ ἀλιτορ ἐπιτάττουσα τὴν μεθ' ιερολογίας προβαίρουσα μητροπολίτας. Τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου."Αρχεται δ' οὕτω: «Δέσποτά μου ἄγιε. Προσώπων τινῶν μητροπολίτας γάμων ἐπὶ παισὶν ιδίοις συστηματίσαντες, κτλ.».

ι') **ΦΩΝΑ.** 328—30. Εἰς τὴν ἐπ' ὄλεθρῳ τοῦ κόσμου ἐπεισφρήσασαν ἥδη τῇ τοῦ Χριστοῦ ποίμνῃ ἀθεμιτογαμιαρ καὶ πυρὸς δίκην πυρπολοῦσαν τὰ σύμπαντα, ἡτίς, Θεοῦ χάριτι, κανονικῶς καὶ γομίως συνοδικῇ ἀποφάσει ἐκωλύθη καὶ ἀνηρέθη κατὰ τὴν κα' τοῦ Φεβρουαρίου μηρὸς τῆς ἐνεστώσης ι' ινδικτ., ἐν ἔτει γρ. ζφε'. "Αρχεται οὕτω: «Σισινίος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολεως Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.—Καὶ ιατρὸς ἥδιων ἐκεῖτος καὶ πολλοῦ ἀξιος πόλεσιν, δεστις λοιποῦ προβάλλειν ἐπειγομένου, περὶ εἰςπηδῆσαι τὸ κακὸν διορθῶν, πετραρ τῆς γόσου λαβεῖτο οὐκ ἐῖ, κτλ.».

ια') **ΦΩΝΑ.** 330. Τοῦ βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίου τοῦ Πορφυρογεννήτον Νεαρὰ γομοθεσία ἐν σχήματι, περὶ τῶν ἐκονσίων φορενόντων καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων, ὡςτε αὐτοὺς μὴ δέχεσθαι. "Αρχεται: «Ἡ τοῦ Μωσέως γομοθεσία κατὰ τοῦ ἀνδρογόνου ἀποφαίνεται, κτλ.».

ιβ') **Αὐτόθι.** Τοῦ αὐτοῦ δευτέρα γομοθεσία περὶ τῶν ἐκονσίων φορενόντων, δεχομένη μὲν αὐτοὺς κατὰ συμπάθειαν, παρὰ τὴν δύναμιν τῆς πρώτης, ἀειφυγία δὲ καὶ περιουσίας ἐκπιώσει καταδικάζοντα."Αρχεται: «Ταῦτα γομοθετεῖται προηρήμεθαντο, κτλ.».

ιγ') **ΦΩΝΑ.** 331—35. Τὸ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ Χαλκηδόνος ἐκείρου γεγονός Ση-

μείωμα τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνητοῦ. Ἀρχεται: «Ἄγαθον
Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ, κτλ.»¹.

ιδ') **Φύλ.** 335—37. Συνοδικὴ Ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα κατὰ τὸν Μάτον τῆς γ' ἰνδι-
κτιῶνος ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Λέοντος κατὰ τῶν αἰρετικῶν συγγραμ-
μάτων τοῦ κυροῦ Χρυσομάλλου. Ἀρχεται: «Προκαθημένου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπό-
του καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Λέοντος, κτλ. Καὶ τὸ μὲρ περὶ σωμάτων θερα-
πείας ἐναυχολεῖσθαι καὶ φαρμακεύειν πονήρως ἔχοντα σώματα, οὐ τοῦ τυχόντος εἴποι
τις ἄν, κτλ.».

ιε') **Φύλ.** 337—40. "Ισορ χρυσοβούλλον [Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου] γεγονότος τῇ
μεγάλῃ τοῦ Θεοῦ Εκκλησίᾳ ἐπὶ τοῖς δωρηθεῖσιν αὐτῇ κτῆμασιν. Ἀρχεται: «Χαῖρε
σφόδρα, θύγατερ Σιών, εὐφρατοῦ, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, κτλ.»².

ις') **Φύλ.** 340—41. Λόγος Χρυσόβούλλος τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνη-
τοῦ περὶ τῷ ιερῷ σκευῶν, καὶ τοῦ μὴ ἄλλοτέ ποτε ταῦτα κοιτω[θῆναι]. Ἀρχεται: «Οἱ
πονήρως τοῦ σώματος ἔχοντες καὶ θεραπεῖας ιασίμον δεόμενοι, κτλ.».

ιζ') **Φύλ.** 341—42. Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας κυροῦ
Δημητρίου τοῦ Χωματηροῦ Ἀπόκρισις πρὸς τὸν μεγαλοδοξότατον καὶ περιπόθητον
αὐτῷ αὐτάδειφον κυρὸν Στέφανορ ἐρωτήσαντα, Εἰ ἔξεστι μηρέτα τινὶ [γρ. τινὰ] γυ-
ναικὶ συμψήραι γαμικῶς τῇ ἐκείνης δισεξαδέλφῃ. Ἀρχεται: «Μεγαλοδοξότατε περι-
πόθητέ μοι αὐτάδειφε κῦρι Στέφανε. Ἡρώτησας ἡμᾶς διὰ γράμματός σου, κτλ.».

ιη') **Φύλ.** 342. "Η ἐγγραφὸς Παραίτησις Νικολάου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου τοῦ
Χρυσοβέργη, μεθ' ἡρ ἀποκατέστη αὖθις εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον³. Ἀρχεται: «Νι-
κόλαος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολεως μόρη χάριτι θείᾳ τὸ μέγα τοῦτο καὶ οὐ-
ράνιον δώρημα λαβών, κτλ.».

ιθ') **Φύλ.** 342—43. Τὸ Σημείωμα τὸ γεγονός ἐπὶ τῇ ἀπὸ τοῦ Κωνσταντινούπολεως
θρόνου καταβάσει τοῦ κυροῦ Δοσιθέου καὶ ἀποκαταστάσει τοῦ τῷ Ιεροσολύμων θρό-
νου. Ἀρχεται: «Μηρὶ Σεπτεμβρίῳ. Προκαθημένου τοῦ κραταιοτάτου καὶ ἀγίου ἡμῶν
βασιλέως εἰς τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἀγίου Ζαχαρίου θεοφρούρητον παλάτιον, κτλ.».

ιχ') **Φύλ.** 343—44. "Η Παραίτησις τοῦ κυροῦ Δοσιθέου ἡ ἐπὶ τῷ θρόνῳ Κων-
σταντινούπολεως καὶ τῷ τῷ Ιεροσολύμων γεγονοῖ. Ἀρχεται: «"Οπως μὲν ἀρθήτοις
κρίμασι καὶ λόγοις Θεοῦ εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον τῷ Ιεροσολύμων ἀνήχθη, κτλ.».

ια') **Φύλ.** 344. Τὸ ἔτερον Σημείωμα τῆς ἑταῖρεως τῶν ἀποσχισθέντων ἀρχιερέων
ἐπὶ τῷ τοῦ μοναχοῦ Δοσιθέου καταβιβασμῷ, τῷ ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινούπο-
λεως. Ἀρχεται: «Μηρὶ Σεπτεμβρίῳ ιγ', ημέρᾳ γ', ινδ. ι'. Παρόντων τῷ θεοφιλεστάτων
πατριαρχικῶν ἀρχόντων, κτλ.».

ιβ') **Φύλ.** 344—45. Ἡρώτησις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας τοῦ Καβάσιδα, καὶ

¹ Ἐξεδώχαμεν αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα γαλλ. σχολῆς ἐκδιδομένῳ: Bulletin de Correspond. Hellén. τόμ. B', σελ. 102—28.

² Καὶ τοῦτο ἐξεδώχαμεν τῷ 1865 ἐν τῇ Ηαρδάρᾳ [τόμ. ΙΕ', σελ. 25—32], ἐξ ἡς μετελήφθη καὶ ἐν τῷ Εὐαγ-
γελικῷ Κήρυκε [Ἑτ. Η', σελ. 555—72].

³ Πταισμα τοῦτο τοῦ πρώτως τὴν παραίτησιν ούτωςιν ἐπιγεγραφότος. Οὐ μόνον γὰρ ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιεχομένου,
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐν τέλει φερομένης σημειώσεως τῆς δε: «Ἔντος δὲ οὗτος δ πατριάρχης ἐπὶ τοῦ βασιλέως κυροῦ
Λέοντος τοῦ σοφαῦ», πρόδηλον ὅτι οὐχ δ Χρυσοβέργης ἐστίν, ἀλλ' δ Μυστικός. Ἐκεῖνος δ' ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ
Βασιλίου τοῦ Βουλγαροκτόνου, τουτέστιν ὁρδούχοντά που ἦτη νεώτερος.

Λόνσις τοῦ Κίτρους Περὶ τῶν παρὰ Λατίους ἀζύμων. Ἀρχεται: «Πῶς λογίζονται τὰ παρὰ τῶν Λατίων ιερονοργούμενα ἄζυμα κοινά, κτλ.».

κγ') **Φύλ.** 345—46. Τὸ ἵσον τοῦ βασιλικοῦ Σημειώματος τοῦ γεγονότος ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως χυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομιγηροῦ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ Νικαλα. Ἀρχεται: «Ἐφθασε μὲρος ὁ ιερώτατος τῆς Νικαέων μητροπόλεως ἀρχιερεὺς Εὐστράτιος δύο Λόγους ἐκθέσθαι κατὰ τῆς τῶν Ἀρμεγίων αἰρέσεως, κτλ.»¹.

κδ') **Φύλ.** 346—49. Τόμος συνοδικὸς ἐνώπιον τῆς βασιλείου περιωπῆς γεγονὼς ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ διακόνου Σωτηρίχου τοῦ Πατενγέρου, τοῦ καὶ ὑποψηφίου χρηματίσατος εἰς πατριάρχην τῆς Θεοντόλεως μεγάλης Ἀρτιοχείας. Ἀρχεται. «Μηρὶ Μαΐφιβ', ἡμέρᾳ α', ίνδ. ε'. Προκαθημένου τοῦ βασιλέως ἴμων καὶ αὐτοκράτορος χυροῦ Μαρανήλ τοῦ Κομιγηροῦ, κτλ.»².

κε') **Φύλ.** 349—50. Ἀπολογητικὸς τοῦ Πατενγέρου χυροῦ Σωτηρίχου πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν Σύροδον, περὶ ὃν ἐγεκλήθη ὡς κακόδοξος. Ἀρχεται: «Ἄγιώτατέ μου δέσποτα, καὶ θελα καὶ ιερὰ Σύροδος. Εἰλητάριον παρὰ τινῶν τῶν ἀρχιερεῦσι λογάδων ἔραγχος ἐμοὶ ἐγκεχείριστο, κτλ.».

κζ') **Φύλ.** 350. Νεαρὰ γεγενημένη ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἀγιωτάτου χυροῦ Ἀβαρασίου, εὐδοκίᾳ καὶ δρισμῷ καὶ ἐπικυρώσει τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως χυροῦ Ἀρδρονίκου τοῦ Κομιγηροῦ τοῦ Παλαιολόγου. (Ἡ Νεαρὰ αὕτη ἐστὶ συνοδική, καὶ ἀρχεται οὕτως: «Εἰ καὶ τινὶ τῶν δικαιωθέντων ἀπὸ Χριστοῦ ιθύνειν τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ἡς ἔλαβε τῶν ἑθρῶν πρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, κτλ.»).

κζ') **Φύλ.** 351—52. Ἐκθεσις ἡτοι ἀνάμυησις τῆς γερομένης τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίου καὶ Ρωμανοῦ, τοῦ μὲρος βασιλεύοντος, τοῦ δὲ βασιλοπάτορος. Ἀρχεται: «Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀπόστολοις, καὶ τοῖς δσοι μετ' ἐκείνους ἄξιοι γεγόνασι τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, κτλ.».

κη') **Φύλ.** 353—68. Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου αἰρέσεως, ἐκτεθεὶς κατὰ μῆτρα Ιούλιον τῆς δ' ίνδικτ. τοῦ Γωρθὸς ἔτους, προκαθημένου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ρωμαίων τοῦ Καντακουζηνοῦ, συνεδριάζοντος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου χυροῦ Καλλίστου, παρακαθημένης τῆς ιερᾶς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συγκαλητικῶν. Ἀρχεται: «Οὕτε τὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μαριαρ ἀγροεῖται οὐδέντα τομίζομεν, κτλ.»³.

1. Καὶ τοῦτο ἔξεδώκαμεν ἐν Ἀθηναίον τόμῳ Δ', σελ. 221—33.

2. Ο μὲν συνοδικὸς οὗτος τόμος ἐκδόδοται ὑπὸ τοῦ καρδινάλιεως Ἀγγέλου Μαΐου ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Σταχυολογίᾳ [Spicileg. Roman. τόμ. X, σελ. 58—93], ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁ αὐτίκα ἐπόμενος: Ἀπολογητικὸς τοῦ Πατενγέρου, λείπων, ὡς φαίνεται, ἐν τῷ οὐστικανεῖῳ χειρογράφῳ. Ἐπεὶ δὲ τὸ πατμιακὸν τεῦχος ἔχει πολλαχοῦ γραφὰς ἀμείνους τῶν τῆς ἐκδόσεως, ἔστιν δην δὲ καὶ λέξεις λείποντας ἐν ἐκείνῳ, δπως καὶ ἐν τούτῳ πάλιν ἀπαντῶσιν ἐλλείφεις τινὲς οὕτως ὡς τε συμβάλλεσθαι ἐκάτερον εἰς πλήρη ἀποκατάστασιν τοῦ ἀρχετύπου κειμένου, τούτου γάριν πρὸς δευτέραν γωροῦμεν ἔκδοσιν αὐτοῦ ἐν τέλει τῆς τῆς Ἀραγραφῆς, μετὰ καὶ τοῦ διαληφθέντος ἀνεκδότου Ἀπολογητικοῦ, προσθέντες καὶ τινας σημειώσεις ὡς καὶ τὰς εἰς τὰ τῶν ιερῶν Γραφῶν ῥητὰ παραπομπάς. Καὶ τὰ μὲν ἐκ τοῦ ἡμετέρου τεύχους ἔξερρυηκότα εἴτε ἐκ παραδρομῆς τῇ ὅπως δήποτε ἄλλως, εἴτε καὶ συντομίας γάριν παραλειφθέντα, ὡς ἐν παραδείγματι ιεραρχῶν τινῶν τὰ ὄνδυτα, ταῦτα πάντα ἐν οἰκείῳ κατατάξαντες ἐκαστον τόπῳ περιεκλείσαμεν ἐν ἀγκάλαις ἵνα κατάδηλα γένωνται· τὰ δ' αὖ ἐν τῇ τοῦ Μαΐου ἐκδόσει λείποντα, ὡς καὶ πάσας τὰς διαφερούσας γραφὰς αὐτῆς παραδεικνύομεν ἐν τῇ πέζῃ.

3. Τῶν κατὰ Βαρλαὰμ τὸ πρῶτον, εἴτα δὲ καὶ κατὰ τῶν διμοδοξούντων αὐτῷ συγχροτηθεισῶν Συνόδων τὰ Πρακτικὰ καὶ οἱ Τόμοι ἐκδόσονται ὑπὸ τοῦ εὐκλεοῦς Κομβεφισίου [Auctar. Noviss. Biblioth. P. P. Graec. Pars II], καὶ τοῦ ἀσιδίμου Ιεροτολύμων Δοσιθέου [Τόμ. Ἀγάπης, σελ. 40 ἐφ.]. Ἐλάνθανον δ', ὡς ἔοικεν, αἱ ἐκδόσεις αὗται τὸν κλείνοντα φίλον Τισσενδόρφιον, δις ἔξεδώκει τὸν αὐτὸν Τόμον ἐν τοῖς αὐτοῦ: Anecd. Sacra et Profana ἐκδ. β', Lips. 1861,

χθ') **ΦΩΝ.** 369—426. Φιλοθέου λερομοράχον Διάλογος περὶ θεολογίας δογματικῆς¹.

λ') **ΦΩΝ.** 427—30. 'Αδηλον Ὁμιλίαι ἡθικαὶ Δ' ἐπὶ ἀρτῶν εὐαγγελικῶν.

λα') **ΦΩΝ.** 430—34. 'Αδηλον Λόγος εἰς τὸν ἄγιον Ἀρσένιον οὐ ἡ ἀρχή: «Οὐκ ἀρα μέρα μόρον οὐδὲ τίμιον ἀγθωπός, ἀλλὰ δὴ καὶ θελα τις μοῖρα, κατὰ τὸν εἰπότα Νόσοντος θετορ Γρηγόριον, κτλ.»²

ΤΞΖ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων 172 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΗ' ἀρχομένην ἔκατονταετηρίδα. Περιέχει τὴν Ἐξήγησιν εἰς τοὺς ἀγαστασίμους Καρόρας τῶν ὀκτὼ ἥχων Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ εἰς τοὺς Ἀγαθαθμούς.

ΤΞΗ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΕΚΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων συγκείμενον 115, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΨ' ἔκατονταετηρίδα. Ἐπιγέγραπται: «Δογματικὸν τοῦ μακαρίτον Ἰωάννου Βέκου πατριάρχον Κωνσταντινουπόλεως». Ἔστι δὲ κακοφροσύνης ἐξάμβλωμα, παπιστικῆς τὸ παράπαν ἀπόζον κινάριας.

ΤΞΘ—ΤΟΑ'.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Καὶ τὰ τρία ταῦτα τεύχη εἰσὶ γεγραμμένα ἐν τετάρτου μικροῦ σχήματι κατὰ τὴν ΙΗ' ἀρχομένην ἔκατονταετηρίδα, καὶ φέρουσι τοιάνδε ἐπιγραφήν: «Κατὰ Μονχαμετιστῶν. Τὸ παρὸν πύρηνα ἔξετέθη παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Καντακούζηροῦ, τοῦ διὰ τοῦ ἀγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετογμασθέντος Ἰωάσαφ μοραχοῦ». Τὸ μέντοι ΤΟΑ' εἰς κοινήν ἔστι μεταπεφρασμένον παρὰ τοῦ διασήμου ἔκεινου Μελετίου Συρίγου, προτροπῆ τοῦ ἐκλαϊπροτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντον πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόδα, ώς ἐν ἀρχῇ σημειοῦται. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ εὑρηται καὶ: «Διάλεξις τοῦ παρευγερεστάτου καὶ χρησιμωτάτου ἐρ εὐγενέσι, σοφωτάτου καὶ λογιώτατου ἀγχιρουστάτου τε καὶ διερμηνευτοῦ κυρίου Παραγιώτου, ποιηθεῖσα μετά

σελ. 44 ἐφ., ἀπὸ τῶν χειρογράφων τοῦ Λειψιακοῦ πανεπιστημίου μεταλαβόν. Ἐκδέδοται δὲ μεθύστερον καὶ ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν Fr. Miclosich καὶ Jos. Müller [Acta patriarchal. Constantinopolit. τόμ. Α', σελ. 202 ἐφ.].

¹ Χείρ ἀλλη παρεπέγραψεν οὕτω: «Φιλοθέου μητροπολίτον Σηλεύριας». Τὰ μὲν οὖν τοῦ Διαλόγου πρόσωπά εἰσι ταῦτα: Σοφιανός, Φιλόθεος, Μερκούρης, Βαρλαάμ, Παλαμᾶς, Αχίνδυρος, Γρηγορᾶς, Δεξιός, Αργυρός, Απονέμης, Βασιλεύς, Πατριάρχης, Χορδὲ σοφιστῶν· ἡ δ' ἀρχὴ αὐτοῦ ἔχει οὕτω: Μερκούρ. Ἀπέκειθ', ὡς ἔσικε, μηδ' ὁ καθ' ἡμᾶς βίος παττάπασιτ ἀμοιρός ἔσεσθαι πραγμάτων, μηδὲ τὰ καλῶς κείμενα θεῖα τῆς Ἐκκλησίας δόγματα παρὰ τῶν θείων Πατέρων, πλὴν χυκεώντων ἐτίων, ἃχρι τέλους μεῖται, μηδ' ἀκτηντα τὰ δρία, ἢ ἔθετο οἱ Πατέρες ἡμῶν. Ἔστι δ' ἵσως ὁ Φιλόθεος οὗτος ὁ καὶ Ἡρακλείας μητροπολίτης, εἴτα δὲ καὶ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπειδὴ δ' ἐν πολλοῖς τοῦ Διαλόγου φέρονται προσθῆκαι τινες ὑπ' ἄλλης χειρός, δοῦ μηδὲ φύλλα καὶ οὐκ ὅλιγα ἀπαντῶσι τὰ διαγεγραμμένα καὶ ἄλλως πως ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς διεσκευασμένα, ἐπειστὶν ἡμῖν τεκμαίρεσθαι: ὅτι ἡν ποτε ἡ βίβλος τοῦ σοφοῦ πατριάρχου κτῆμα, δος ἐκ δευτέρων φροντίδων εἶχε διασκευάσας τὸν Διάλογον.

² Σημειωτέον διτὶ οὐκ εἰς τὸν μέγαν ἐν ἀσκηταῖς Ἀρσένιον πέπλεκται ὁ ἐγκωμιαστικὸς οὗτος Λόγος, ἀλλ' εἰς τὸν ὁμώνυμον ἔκεινῳ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως, φέπικλησις Αὐτωρεισινός. Ἐλλειπής μέντοι ἔστιν ἐν τέλει.

τιος σοφοῦ διδασκάλου τῷν Ἀγαρηνῷ ἐν Κωνσταντινούπολει, κατὰ τὸ αχέρ' ἔτος μετὰ τὴν ἑγαρκον οἰκορούλαρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ¹.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Κ.

ΤΟΒ'.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΜΑΤΙΚΟΙ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, συγκείμενον ἐκ φύλλων 127, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα. Περιέχει Καρόνας ὀκτωήχονς καὶ Τροπάρια εἰς τὸν δοιον Πατέρα ἡμῶν Χριστόδοντος. Τούτων δὲ οἱ μέν εἰσιν Ἀρωνύμου τινὸς ποίημα· οἱ δὲ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀκροστιχίδα: «Χριστοῦ λιγαίρω τὸν μέγιστον οἰκέτην», καὶ ἐν τοῖς θεοτοκοῖς: «ὁ Ἰωάννης»². Ἐσερος δὲ πάλιν, τῷ τῆς Σμύρνης μητροπολίτῃ Δανιὴλ πονηθείς, ἔχει ταύτην τὴν ἀκροστιχίδα: «Καὶ τῷ Σμυρναλῷ ὁ ποιητὴ σοι προσάρδει Δανιὴλ»³. Ἐν τέλει δὲ εὔρχεται: «[Ἀνωνύμου] Διηγησις θαύματος πάνταν θαυμασίου θαυματουργηθέντος παρὰ τοῦ ἐν ἀρίστοις Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ μεγάλον καὶ θαυματουργοῦ»⁴.

ΤΟΓ'.

ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ, ἐκ φύλλων 442 συγκείμενον, περὶ δὲ τὴν ΙΓ' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα. Εὔρηται ἐν αὐτῷ: α') Καρόνες ἑκκλησιαστικοὶ περὶ ἐπιτυψιῶν διάφοροι. β') Τάξεις καὶ Ἀκολουθίαι τελετῶν τινῶν τῆς Ἐκκλησίας. γ') Ἰωρᾶ ιερομοράχον Ἐρωτήσεις περὶ τινῶν ἀγαρκαλῶν, καὶ Ἀποκρίσεις χυροῦ Νείλου τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ρόδου⁵. δ') Ἰωάσαφ ιερομοράχον καὶ μεγάλον πρωτοσυγκέλλον

¹ Ἐξεδώκαμεν ταύτην ἐν τῇ Παρθένᾳ [τόμ. ΙΗ', σελ. 361], ἐξ ἡς καὶ ἐν τῷ Εὐαγγελικῷ Κήρυκε [Ἑτ. ΙΒ' φυλ. Ιανουαρ. 1868, σελ. 63] μετείληπται.

² Ἐξ ὧν τεκμαιρόμεθα, δὲ Ἰωάννης οὗτος ἐστιν δὲ Ρόδου μητροπολίτης, δε καὶ τὸν τοῦ ὄσιου Χριστοδούλου βίον συνεγράψκετο [ὅρα δπισθεν τεῦχος ΡΟΘ', σελ. 100. Παρίβαλε δὲ καὶ τὸν Πρόλογον τῆς Ἀκολουθίας τοῦ αὐτοῦ δαιου σελ. 5'].

³ Ἀγνωστος ἡμῖν ἄλλοθέν ποθεν δὲ Δανιὴλ οὗτος τυγγάνει. Μεταξὺ μέντοι γε τῶν χειρογράφων τῆς τῶν Ἐνετῶν Νανίων βιβλιοθήκης, συμπεριειλημμένης ἡδη ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Μάρκου, εὑργται συγγραμμάτιον Δανιὴλ τίνος μητροπολίτου Σμύρνης, δε καὶ Ἐφέσου προσαναγράψται (ὕστερον δηλονότι προβίβασθείς), τοιάνδε ἔχον ἐπιγραφήν: «Διηγησις καὶ περίοδος τῶν ἀγίων τόπων» δπερ ἔξεδωκεν ἐν Μιγγαρίλλης ἐν τῷ: «Graci codices manuscripti apud Nanios patricios Venetos asservati. Bonon. 1784, σελ. 293 ἐφ. v. Καθὼ δὲ φησι περὶ ἔκυτοῦ δὲ Δανιὴλ ἐν ἀργῇ τῆς Διηγῆσεως, συνήκματε τῷ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ Μαξίμῳ. Ἐπειδὴ τοίνυν τρεῖς εἰσιν οἱ πατριαρχαῖς Μάξιμοι, ἥτοι δὲ μὲν Α' τῷ 1221 ἔτει, οἱ δὲ ἄλλοι μεταξὺ τοῦ 1482 καὶ 1499, καὶ, ὅπερ δὲ αὐτὸς ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ τῆς Βηθλεέμ υχοῦ λέγει, δτι: «ἥτι μείζων τοῦ τραπέων τῶν ἀγίων Αποστόλων, τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει ἴσταμένου πρὸ ὀλέτου», συνάγεται ἀρα ἐκ τούτου, δτι ἔχουσεν ἐπὶ τῆς τοῦ Β' Μαξίμου πατριαρχίας. Γνωστὸν γάρ, δτι Μεγχετῆς ὁ πορθητής, καθελῶν τὸν ναὸν τῶν ἀγίων Αποστόλων ἔκτισεν ἐκ τῆς ὑλῆς αὐτοῦ τὸ ἐπώνυμον αὐτῷ τζαμίον, συντελεσθὲν τῷ 1471 ἔτει [ὅρα Σ. Δ. Βυζαντίου Κωνσταντινούπ. τόμ. Α', σελ. 390]. Οὐκ ἀπίθανον οὖν τοῦτον είναι τὸν ποιητὴν τοῦ εἰρημένου Κανόνος. Τῆς μνησθείσης δὲ Διηγῆσεως τεμάχια τίνα ἔξεδωκε καὶ ὁ γεράρδος Μουστοζύδης ἐν τῷ Ελληνομυρήμ. σελ. 185—192.

⁴ Καὶ ταύτην ἔξεδώκαμεν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονεύσιση Ἀκολουθίᾳ σελ. 209—25.

⁵ Τρεῖς δμωνύμους Νείλους μητροπολίτας Ρόδου γινώσκεμεν δὲν ὁ μὲν πρῶτος ἔχουσεν ἐπὶ τῆς Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ βασιλείας, ἥ, κατ' ἄλλους, μετὰ τὸ 822 [ὅρα Le Quien Oriens Christian. τόμ. I', σελ. 926]. δὲ δεύτερος περὶ